

ANEKS
h Kolektivni pogodbi za dejavnost vzgoje in izobraževanja v Republiki Sloveniji

1. člen

Ta aneks se sklepa zaradi realizacije Dogovora o ukrepih na področju plač, povračil in drugih prejemkov v javnem sektorju za uravnoteženje javnih financ za obdobje od 1. junija 2012 do 1. januarja 2014 št. 0100-6/2012/56 z dne 10. 5. 2012.

2. člen
(določitev pogojev in višina)

Ne glede na določbe o povračilih stroškov v zvezi z delom in nekaterih drugih prejemkov javnih uslužbencev iz Kolektivne pogodbe za dejavnost vzgoje in izobraževanja v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 52/94, 49/95, 34/96, 51/98, 28/99, 39/99 – ZMPUPR, 39/00, 56/01, 64/01, 56/02, 43/06 – ZkolP, 52/07, 60/08, 33/10, 83/10, 89/10 in 79/11), ki se nanašajo na:

1. regres za prehrano
2. nadomestilo za ločeno življenje
3. povračilo stroškov prevoza na delo in z dela
4. povračilo stroškov na službenem potovanju v državi in v tujini
5. kilometrino za uporabo lastnega avtomobila
6. jubilejno nagrado
7. solidarnostno pomoč
8. odpravnino ob upokojitvi
9. usklajevanje višin zneskov

se od začetka veljavnosti tega aneksa glede povračil stroškov v zvezi z delom in drugih prejemkov za javne uslužbence uporabljajo določbe tega aneksa, razen, če s tem aneksom ni drugače določeno.

3. člen
(regres za prehrano)

- (1) Regres za prehrano je povračilo stroškov prehrane med delom.
- (2) Višina regresa za prehrano med delom znaša 3,52 eurov.
- (3) Izplačilo regresa iz prejšnjega odstavka pripada javnemu uslužbencu za dan prisotnosti na delu.
- (4) Kot dan prisotnosti na delu se šteje, če delavec dela več kot štiri ure dnevno ali če dela krajši delovni čas na podlagi predpisov o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, predpisov o zdravstvenem zavarovanju ali predpisov o starševskem dopustu.
- (5) Če je delovni čas razporejen neenakomerno tako, da javni uslužbenec dnevno opravi več kot 8 ur delovne obveznosti, se število regresov za prehrano za dneve, ko je delal več kot 8 ur, določi na način, da se število ur mesečne delovne obveznosti deli z osem.
- (6) Če javni uslužbenec v določenem mesecu dela preko polnega delovnega časa, mu za vsakih izpolnjenih osem ur dela preko polnega delovnega časa pripada znesek iz drugega odstavka tega člena.

(7) V primeru zagotovljene brezplačne prehrane med delom ima javni uslužbenec možnost izbire med izplačilom regresa za prehrano ali koriščenjem brezplačne prehrane. Koriščenje brezplačne prehrane med delom in izplačilo regresa za prehrano se izključujeta. Če je cena zagotovljene prehrane nižja od zneska regresa za prehrano, je javni uslužbenec upravičen do plačila razlike do višine zneska iz drugega odstavka tega člena.

(8) V primeru, ko je javni uslužbenec na službenem potovanju in ni upravičen do dnevnice v skladu z 9. členom, mu pripada dodaten regres za prehrano v primeru, da službeno potovanje traja več kot osem ur.

4. člen **(nadomestilo za ločeno življenje)**

(1) Nadomestilo za ločeno življenje se javnemu uslužbencu, ki je razporejen na delo več kot 70 kilometrov izven kraja bivališča njegove ožje družine in živi ločeno od ožje družine, izplačuje kot mesečno nadomestilo stroškov stanovanja. Ožja družina je zakonec, zunajzakonski partner in otroci in posvojenci, ki jih je javni uslužbenec po zakonu dolžan preživljati in jih tudi dejansko preživlja ter partner v času trajanja registrirane istospolne partnerske skupnosti.

(2) Višina nadomestila za ločeno življenje znaša 140,54 eurov.

5. člen **(povračilo stroškov prevoza na delo in z dela)**

(1) Povračilo stroškov prevoza na delo in z dela pripada javnemu uslužbencu glede na razdaljo od kraja bivališča do delovnega mesta, če ta razdalja znaša več kot dva kilometra.

(2) Stroški prevoza na delo in z dela se povrnejo v višini stroškov javnega prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi. Če javni uslužbenec nima možnosti prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi, se mu prizna kilometrina v višini 8% cene neosvinčenega motornega bencina – 95 oktanov.

(3) Javni prevoz ni možen, če ne obstaja, če ga glede na delovni čas javnega uslužbenca ni možno uporabiti ali če bi uporaba javnega prevoza glede na vozni red in delovni čas javnega uslužbenca, ne upoštevaše čas trajanja vožnje, za javnega uslužbenca pomenila več kot eno uro dnevne časovne izgube v eno smer.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka mesečna višina povračila stroškov prevoza na delo in z dela ne more znašati več kot znaša višina minimalne plače za mesečno delovno obveznost, razen če je bil javni uslužbenec premeščen, prevzet na podlagi zakona ali je po odločitvi oziroma volji delodajalca sklenil pogodbo o zaposlitvi v drugem kraju.

(5) Če mora javni uslužbenec zaradi potreb delovnega procesa, izrednega dogodka ali zaradi dela izven redno predvidenega zaporeda priti na delo večkrat, kot je število delovnih dni, se mu za te prihode in odhode povrnejo stroški prevoza, ne glede na omejitve višine povračila stroškov prevoza na delo in z dela iz četrtega odstavka tega člena.

(6) Če je organiziran ali zagotovljen brezplačni prevoz oziroma če delodajalec zagotovi brezplačni prevoz na delo in z dela, javnemu uslužbencu povračilo stroškov prevoza na delo in z dela ne pripada.

(7) V primeru, ko javni uslužbenec opravlja delo v več krajih, se mu za razdaljo med temi kraji povrnejo stroški prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi. V kolikor nima možnosti prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi se mu povrne kilometrina v višini 8% cene neosvinčenega motornega bencina – 95 oktanov.

6. člen

(določitev višine povračila stroškov prevoza na delo in z dela glede na kraj)

(1) Kraj, iz katerega se javni uslužbenec vozi na delo in z dela, je kraj bivališča oziroma kraj, iz katerega se javni uslužbenec dejansko vozi na delo in z dela, če je ta bližje delovnemu mestu.

(2) V primeru, da ima javni uslužbenec v uporabi službeno stanovanje, se povračilo stroškov prevoza obračuna od kraja službenega stanovanja. Če javni uslužbenec zavrne dodelitev službenega stanovanja, se mu ne glede na način obračuna stroškov prevoza iz tega člena, obračunajo in povrnejo stroški prevoza od kraja dodeljenega službenega stanovanja, oziroma kraja, iz katerega se dejansko vozi na delo in z dela, če je ta bližje kraju opravljanja dela.

(3) V primeru, da je bil javni uslužbenec premeščen oziroma prevzet na podlagi zakona ali je po odločitvi oziroma volji delodajalca sklenil pogodbo o zaposlitvi v drugem kraju, se javnemu uslužbencu povrnejo stroški v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena.

7. člen

(izjava za povračilo stroškov prevoza na delo in z dela)

(1) Javni uslužbenec poda pisno izjavo za povračilo stroškov prevoza na delo in z dela. Izjava vključuje naslednje podatke:

1. bivališče,
2. kraj, od koder se javni uslužbenec dejansko vozi na delo,
3. razdalja od bivališča do delovnega mesta (v kilometrih),
4. razdalja od kraja, od koder se javni uslužbenec dejansko vozi na delo do delovnega mesta (v kilometrih),
5. vrsta in cena javnega prevoza.

(2) Vsako spremembo podatkov iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka mora javni uslužbenec v osmih dneh sporočiti pristojni službi delodajalca.

8. člen

(stroški in obračun stroškov na službenem potovanju)

(1) Javnemu uslužbencu se povrnejo stroški, nastali na službenem potovanju, na katerega je javni uslužbenec napoten z nalogom za službeno potovanje (v nadaljnjem besedilu: potni nalog). Za službeno potovanje se šteje potovanje, na katerega je napoten javni uslužbenec, da opravi določeno nalogo izven kraja, v katerem v skladu s pogodbo o zaposlitvi opravlja delo.

- (2) Kot stroški na službenem potovanju v državi se štejejo:
- stroški javnega prevoza,
 - dnevnic kot povračilo stroškov prehrane,
 - kilometrina, če je bila za službeno potovanje odobrena uporaba lastnega avtomobila,
 - parkirina,

- stroški prenočevanja in
- drugi stroški, vezani na opravljanje nalog na službenem potovanju in z izkazanim računom.

(3) Javni uslužbenec ima pred pričetkom službenega potovanja pravico do akontacije stroškov za službeno potovanje, razen v primerih, ko tega ne omogočajo veljavni predpisi.

(4) Stroški za povračilo za službena potovanja v tujino se izplačujejo v skladu z uredbo, ki ureja službena potovanja v tujino.

9. člen **(dnevnica za službeno potovanje v državi)**

(1) Dnevnica za službeno potovanje v Republiki Sloveniji je povračilo stroškov prehrane javnemu uslužbencu za tri obroke dnevno na službenem potovanju.

(2) Javni uslužbenec je upravičen do dnevnice za službeno potovanje v državi, ki traja več kot 12 ur, v višini 16 eurov.

(3) Javni uslužbenec, ki ima na službenem potovanju poravnano celotno prehrano v ceni druge storitve ali pa mu prehrano poravnava organizator, nima pravice do dnevnice. V primeru, da ima javni uslužbenec na službenem potovanju zagotovljene brezplačne obroke, se za zagotovljeni brezplačni zajtrk odšteje 20 odstotkov, za brezplačno kosilo oziroma večerjo pa za vsak obrok 40 odstotkov vrednosti dnevnice.

(4) Dnevnica in regres za prehrano se izključujeta.

10. člen **(kilometrina za uporabo lastnega avtomobila v državi)**

(1) Uporaba lastnega avtomobila v službene namene je izjemoma mogoča samo na podlagi dogovora med delodajalcem in javnim uslužbencem, če drugače ni možno opraviti službene poti oziroma rednega dela.

(2) V primeru, da je javnemu uslužbencu v službene namene odobrena uporaba lastnega avtomobila, se mu povrnejo stroški za občasno uporabo avtomobila v obliki kilometrine na podlagi potnega naloga.

(3) Kilometrina za občasno uporabo lastnega avtomobila v službene namene znaša 18 odstotkov cene neosvinčenega motornega bencina – 95 oktanov za prevoženi kilometer. Kilometrina za uporabo lastnega avtomobila za opravljanje dela iz pogodbe o zaposlitvi znaša 30 odstotkov cene neosvinčenega motornega bencina – 95 oktanov za prevoženi kilometer.

11. člen **(stroški prenočevanja)**

Stroški za prenočitev se delavcem priznajo v polnem znesku po priloženem računu za prenočevanje, ki ga je predhodno odobril delodajalec. Stroški za prenočišče se delavcu povrnejo tudi brez predloženega računa, in sicer v višini zneska, ki predstavlja 30% vrednosti dnevnice.

12. člen
([prenehal veljati](#))

13. člen
(solidarnostna pomoč)

(1) Delodajalec je dolžan izplačati javnemu uslužbencu solidarnostno pomoč v višini 577,51 EUR v primerih in po postopku, določenem v kolektivni pogodbi.

(2) Do izplačila solidarnostne pomoči je upravičen javni uslužbenec, če njegova osnovna plača v mesecu, ko se je zgodil primer, ne presega oziroma ne bi presegala višine minimalne plače. V primeru požara in naravne nesreče, kot jih določajo predpisi s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, omejitve iz prejšnjega stavka ne veljajo.

(3) Javni uslužbenec lahko vloži zahtevo za izplačilo solidarnostne pomoči v roku 60 dni od nastanka primera oziroma od trenutka, ko je bil zahtevo zmožen vložiti.

14. člen
([prenehal veljati](#))

15. člen
(usklajevanje višin zneskov)

(1) Znesek iz 3. člena tega aneksa se usklajuje vsakih šest mesecev z rastjo cen prehrabnih izdelkov, na podlagi podatkov Statističnega urada RS. Prva uskladitev se opravi s 1. 1. 2013 na osnovi rasti cen prehrabnih izdelkov za obdobje julij–december 2012.

(2) Zneski iz 4., 9., 12. in 13. člena tega aneksa se usklajujejo na enak način in v enaki višini, kot se usklajuje vrednost plačnih razredov v skladu s postopkom iz 5. člena ZSPJS, pri čemer se prva uskladitev višin teh zneskov izvede ob prvi uskladitvi osnovnih plač po uveljavitvi tega zakona.

16. člen
(nova pogajanja)

Najkasneje pred koncem leta 2013 se izvedejo pogajanja o možnosti vrnitve posameznih pravic na raven pred znižanjem.

17. člen
(veljavnost)

Ta aneks začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od prvega dne naslednjega meseca, ki sledi mesecu, v katerem je bil uveljavljen zakon, ki ureja uravnoteženje javnih financ.